

MINIKATECHEZE MIMO LITURGICKÝ PROSTOR

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

24. neděle v mezidobí Cyklus C

Přicházeli k němu celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a učitelé Zákona mezi sebou reptali: „Přijímá hříšníky a jí s nimi!“ Pověděl jim tedy toto podobenství: „Kdo z vás, když má sto ovcí a jednu z nich ztratí, nenechá těch devětadevadesát v pustině a nepůjde za tou ztracenou, dokud ji nenajde? A když ji najde, s radostí si ji vloží na ramena. Až přijde domů, svolá své přátele i sousedy a řekne jim: ‘Radujte se se mnou, protože jsem našel svou ztracenou ovci.’ Říkám vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který se obrátí, než nad devětadevadesáti spravedlivými, kteří obrácení nepotřebují.“ (Lk 15, 1-7)

Pomůcky, které doporučujeme: pracovní list z Kanán – Katecheze na neděli, tužky

Milé děti, dnešní evangelium bylo dlouhé. Slyšeli jsme v něm tři podobenství, které mají jedno společné. Tím je Boží milosrdenství pro každého, který po něm touží. Nejprve jsme slyšeli podobenství o ovečce, která se zatoulala. Izraelité dobře věděli, že práce pastýře nebyla vůbec jednoduchá. Nemůžeme si totiž představovat, že takový pastýř leží někde na louce, opaluje se na sluníčku, zatímco ovečky se kolem něj spořádaně pasou. Pastýř své ovečky musel umět ochránit, najít jim dobrou pastvu, hlídat, aby někam nespadly a nezranily se a také, aby se žádná ovečka neztratila. Když se to někdy stalo a takovou ztracenou ovečku pastýř našel a opět přivedl ke stádu, bylo zvykem, že jí zlomil jednu nohu, aby si pamatovala, že má být u svého stáda a nemohla už nikam snadno odběhnout. My jsme ovšem v dnešním prvním podobenství slyšeli, že pastýř se zachoval úplně jinak. Tak nejprve nechal ostatní ovečky v pustině. Proč? Copak se nebál, že mu také někam utečou? Těch devětadevadesát oveček zanechaných v pustině nám mají symbolizovat spravedlivé izraelity. Co to znamená? To jsou ti, kteří dodržovali zákon a tak nedělali nic proti Božím příkazům, stejně jako ovečky, které se držely pohromadě a nikam se sami nevydávaly. Pastýř jim možná důvěřoval, a proto si mohl dovolit nechat je samotné. Pak se vydal, aby šel hledat tu jednu jedinou ztracenou ovečku. Je to symbol Boží lásky k člověku. I každý z nás se někdy „ztratíme“. Třeba zlobíme, nechceme poslouchat a nechceme se ani modlit, jít do kostela atd. Vypadá to v té chvíli, že jsme jako ta ztracená ovečka. A jak se asi ta ztracená ovečka v té chvíli cítila? Myslíte si, že se bála? (*nechte odpovědět děti*) Možná, že v první chvíli byla docela spokojená, že má dostatek šťavnaté travičky jen pro sebe. A my si třeba také užíváme naše hračky, které nechceme nikomu půjčit. Jenže pak si ta ovečka nejspíš uvědomila, že je sama a začala se bát. I my nakonec zjistíme, že když se zlobíme a jsme naštvaní, tak jsme pak sami a nikdo si s námi nechce hrát. Jsme potom moc rádi, když nám někdo odpustí a můžeme se zase radovat společně. A jak asi byla šťastná ta ovečka, když ji pastýř našel. Co myslíte, zlomil jí nožičku, jak bylo zvykem? (*nechte odpovědět děti*) Nesl ji na zádech a radoval se, že se vrací ke svému stádu. Dokonce vyzývá ostatní, aby se radovali s ním. Víte děti, kdo je tedy tím pastýřem? Ano je to milosrdný Bůh, který nás má všechny rád.

(*rozdejte dětem pracovní lity*) Zvládnete dostat pastýře ke své ovečce?